

ПОЕЗИЯ - ЛЮБОВ

Автор: Таня Мезева

Потребител: tanq_mezeva

Поезията е една от моите любови



Нирвана

Когато обичам... летя,
във птица орел се превръщам,
със поглед отгоре... кръжа
и всички с любов аз прегръщам.

Размахала смело крила,
дори ветрове укротявам.
Обяздвам ги дръзко, крещя
и бурите в мен заглушавам.

Та халите зимни да спрат,
да грейнат слънца във очите,
и цъфнало клонче с бял цвят,
да пратя във дар на звездите.

Когато обичам... летя,
душата е в полет запяла.

Огряна от лъч светлина
проблясва. Не е ли нирвана?!



Копнежно очакване

**Потръпваща в очакване свенливо
с звезди в небето бляскаше нощта,
когато всичко пак ще е красиво
и пак ще дишат в заедност сърца.**

**С воал ще ги прегързва в тъмнината,
потайно ще ги крие от деня,
а после с много обич в тишината,
ще им изпее химн за любовта.**

**Ръцете им ще сплита тя обетно,
телата страстни думи да шептят,
а устните магийно, многоцветно,
дъги ще пращат, пълни със заряд.**

**Потръпваща в очакване, звънеше
от страсти, от желания нощта,
сливане, отдадено копнееше
на две души... събрани във една.**



За мъжките сълзи

*Да плачат могат само силните.
Тихичко... но с истински сълзи,
измиват те душите, чистят ги
от раните и кървави следи.*

*Мъжкарите не хленчат! Правилно!
Не сипят обвинения в нощта.
Не вдигат и юмруци заплашително,
проклинайки жестоката съдба.*

*Посрещат ориса с достойнство,
преглъщайки днес залька горчив,
те знаят, утре ще е непристойно
да кажат, че животът е фалшив.*

*Да плачат могат само силните,
приели в себе си и слабостта.
Мъжките сълзи са истинско
огледало... за пречистена душа.*



Обречена любов

Отречена любов, ненужен пламък,
угаснала свещица във нощта,
захвърлена е в срутения замък,
под купчината пясък на брега.

Затрупана, без въздух, онемяла,
обречена на тъжното море,
във мидичка сребриста бе се свряла,
очакваща небето да съзре.
Копнееше тя птица да е волна,
с проблясващи от слънцето пера,
отново да е вятърно свободна,
изпълваща света със светлина.

Да бъде песен искаше, гальовна,
за двама влюбени една съдба,
а не анатемосана, лъжовна,
забравена, презряна на брега.

Мечтаеше тя, плачейки горчиво,
прибоят ` пригласяше в нощта.
Вълните я прегърнаха, пенливи,
превърнаха я в бисерна сълза.



Стиховете... от един живот

**Стиховете... страници сиротни
от книгата, наречена Живот.
Те снимки са моментни, епизодни,
пазители на светлата любов.**

**Емоции събрани във букети,
красиви рози с дъхав аромат,
мелодии, балади и сонети,
кристалчета разпръскващи брокат.**

**Понякога са бури пощурели,
в отчаян пристан, в зъзнецо море,
скалисти рифове очите взрели
към чайките в безбрежното небе.**

**А друг път са нестихваща копнежност,
по цветната, примамлива дъга,
приели Вярата за неизбежност.
Запалени свещици са в нощта.**

**Стиховете... страници съдбовни
от книгата, написана с любов.
Добре сричкувани, немногословни,
архиви са... на цял един живот.**



ЕДИНСТВЕНА

Една съдба - зачеркната от Бога.

Една душа - изгряла във звезда.

*Една жена - загърбила облога,
завинаги превърна се в сълза.*

*За мъж един - единствена любима,
във този и за следващи живот.*

*Прекрасно нежна и неповторима,
в сърце разгаря спомени без брод.*

*Една любов - за тях определена,
кармично свързана във две души.*

*Едната в Рая, другата смутена,
очакваща я... да се прероди.*



Не заспивай, Любов

**Не заспивай ти, моя Любов.
Не затваряй очи уморена.
Приласкай ме във смуглата нощ.
Покажи... че си още до мене.**

**Докосни ме със погледа - плам.
Разгори нестинарска жарава.
Имам още какво да ти дам -
много слънце, небе, забрава.**

**Имам вяра и волни криле,
птича песен за теб закопняла,
топли ласки във нежни ръце,
а в душата си... приказка бяла.**

**Не заспивай ти, моя Любов.
Приюти ме, аз още ти вярвам.
Да разчупим вериги с обков
и да литнем. Мигът заслужава.**



На среща с ... любовта

**Разгръщам овехтялата тетрадка
и спомени далечни лумват в мен.
Тя, младостта, завръща се за кратко,
чрез стихове, изляти в тъжен ден.**

**По листите следи - горчиви сълзи,
размазан почерк, плачещи слова,
болезнени емоции и... скрупули,
пропили се дълбоко в същността.**

**Наднична първата любов страхливо,
по-плаха от подгонена сърна.
Тя моли за внимание, свенливо,
безгласно се заклева в вечността.**

**Редят се думите, по детски чисти,
изплакани самотно във нощта.
Мечтателно очакващи, лъчисти,
бликнали от девствена душа.**

**И ето ден, във който мълчаливо
отворила тетрадката, стоя
с сълзи в очите, но щастливи,
защото съм на среща с... любовта.**



Любовната съдба

Понякога се случва и така,
събират се души` и се разделят,
несбъднали любовната мечта,
една за друга вечно те копнеят.

Животът преминава, като влак
забързан към последващата гара.
Поспира уморен, но тръгва пак,
да стигне неизбежно до финала.
С вагоните, препълнени с мечти,
препуска смело към целта отпращен.
Потраква с колелата в такт, реди
годините със смисъл неподправен.
Дали ще срещне сродната душа,
или ще я подмине с бърза тяга?
Не знае влакът, но една мечта
семафорно лъчите си протяга.

Понякога се случва и така...
душите разделени пак се срещат.
Събира ги... любовната съдба
и в обща карма дните се подреждат.



Песен за любовта

*Изпрати ми любов отдалече,
прегърни ме със топли ръце,
прошепни ми словата възшебни,
да потрепне в душата звънче.*

*Звънка песен с погалени струни,
да изпълни със радост света,
да изтрие фалшивите друми,
да изгрее в красива дъга.*

*Ще подскоча щастлива до нея,
да откъсна парченце мечта
и нали съм си приказна фея,
ще разпръсна навред светлина.*

*Да достигне до теб и во веки
тази музика с тих благослов,
да изпълва сърцата на всеки,
приел песента за... любов.*



Любов, останала на двайсет

**Измислена звезда ли е за теб,
внезапно във живота ти изгряла?
От младостта далечна "преди век",
чрез спомените свидни долетяла.**

**Останала на двайсет и сега
пречистен уникат без имитации.
Съдбата с вас май прави си шега,
предлагайки ви странни провокации.**

**Далечни разстояния, мечти,
различен път към общата посока,
тя среща ви отново, може би
да тества днес душите ви... за скока.**

**Реално-виртуални светове,
събират и разделят безутешно.
Дали животът вас ще избере
да разрешите казуса... успешно.**



Запази да края любовта!

**Бъди усмихнато чаровен,
във този ден на две до две,
щастлив и влюбено грижовен,
но пак си остани дете.**

**Раздавай с шепи любовта си,
събирай в зрънце светлина,
да пали огънят, страстта ти,
да грее слънчева душа.**

**На злото с добрина отверъщай,
на тъмнината със искра.
Приятелите си завръщай,
бъди им верен до смъртта.**

**Добър човек бъди ми, сине,
от мене приеми това!
Наздраве и до сто години,
пази в сърцето любовта!**



Старата любов

**Старата любов не се забравя,
свети като пламъче в нощта.
Бавно тлее, но се пак възражда,
въгленче в изстрадала душа.**

**Често е заключила дълбоко,
в тайно джобче... нейде в паметта,
приказката детска, светлоока.
Музика обвита в тишина.**

**Като повей благ от морско утро,
съхранила изгрева в дланта,
старата любов очаква мъдро
да запали слънцето в деня.**

**Да изригне лавата душевна,
да въздигне огнена снага.
Да напомни, че е най-вълшебна,
любовта родена в... есента.**



Липсваш ми...

**Липсваш ми...
когато си далече.
Когато телефонът пак мълчи.
Когато ме обгръща смугла вечер...
и... огънят в очите забумти.
Избухват пламъците. Зарево.
Пращят в тях съчките смолисти.
Стихията завихрят във кълбо,
бушуват непокорните ми мисли.
Изгарят тежки спомени. Пламтят.
Отронват се сълзи разлистени.
В сърцето като капчици искрят
мигове... от времето пречистени.
Събирам ги за утре. Да трептят
живително, чрез тях да оцелея.
В душата ми цветя да разцъфтят,
и пролетното слънце да запее.
Липсваш ми...**



Красива одисея за двама

**Поисках и написах влюбен стих,
за двамата... за него и за нея.
С пастели шарени го оцветих,
да не боли. Красива одисея.**

=====

**В небето бели гларуси кръжат
и волно над морето те се реят.
На свой език говорят, не крещат,
и може би, любовна песен пеят.
Нощта шуми пак пролетно пияна,
от вятърните ласки окрилена,
обгърната в прегръдка кадифяна,
луната... мълчалива е сирена.
Надничка любопитно през пердето,
усмихнато изпраща лъч сребро,
намига закачливо, непревзето
и пише стих с любовното перо.
За двамата... откраднали безкрая,
за младостта пристигнала сега,
за ласките... целувките омая,
за вдишаният миг на нежността.**

=====

**Поисках и... написах този стих,
за две души, в началото и края.
Май себе си във него аз открих,
дали пък да не сложа запетая...!/? :)**



Отдадени сърца

Отнякъде дойде Тя, отдалече,
от младостта нахлу, като порой,
водовъртеж неистов ги повлече,
обърна лодката в... живот-покой.

Сърцето си на длани им поднесе,
та цялото да виждат как тупти.
И клетвено на двама се обрече...
Приеха я... с очакващи очи.

"Обичам те!" - за първи път изрече
и... силата на тези две слова,
с магията вълшебна ги привлече,
превърна ги в изгряващи слънца.

Сега мечтаят си за миг отвлечен,
мигът красив, дарен от Любовта,
отдаденост за двама, смисъл вечен,
господстващ, най-красиво, над света.



Сериозно за любовта

**Плачат ли всички,
кагато обичат,
страдат ли силно,
когато горят,
чувстват ли болка,
тъй сякаш умират,
щом любовта
е далече от тях?**

**Всички летят ли,
когато се вричат,
когато взаимни
са чувствата в тях,
пеят ли химни,
когато изричат
истински думи
за вяност и страст?**

**Сила и слабост,
мечти, безнадежност,
"дупки душевни",
"божествен летеж",
чувства човешки
сърцата редуват
в своя естествен,
любовен копнеж!**



Прегърната душа

**"Добре дошла у дома!" -
прошепна и нежно прегърна
и в мен разцъфтяха цветя.
Света ми за миг преобърна.**

**Без думи изпрати любов,
прие същността ми изцяло.
Прегърна душата със зов
за обич и... старо начало.**

**Запърхаха птичи крила.
Слънце проблясна във мрака.
Избухна в копнеж топлина
и утрото ново зачака!**



Разпалих клада

**Различна, но и истинска видя ме.
Сънувана... мираж ли бях за теб.
Изплакана любов недоживяна,
завихри чувства в блян-водовъртеж.**

**Открит, великодушен и по царски
подготвящ се за лъвския си скок,
препращаше ми огън нестинарски.
Жаравата превръщаше в урок.**

**Внуши ми сила, боса да опитам
по възлени пламтящи да вървя.
В косите огнен дъжд да вплитам.
В сърце-сираче факла разгоря.**

**Различно... самодивски и магийно,
разпалих клада. Лумнах във нощта.
Обля те заревото ми... стихийно.
Усети ли? До теб е... любовта!**



Да тръгнеш... със любов

**От някого да тръгнеш... със любов,
да кажеш сбогом, после да останеш
в душата му нетленна цял живот,
и спомени - огнища да запазиш.**

**С усмивка да му кажеш, хубав път
изпълнен с върхове и изпитания.
Ненужни... гилотина или съд,
почерният ни живота... начертания.**

**Да скъташ цвете, дар от небеса,
на друго със обич да поднасяш.
Градина да разцъфне с чудеса,
та думи-красота да произнасяш.**

**От някого да тръгнеш със любов...
но любовта във тебе да остане,
да вдиша пак душата... благослов
и песен звънкогласна да подхване.**



ТЪНКОСТРУЙНО

*Късче небе със звезди,
скришом при нас се промъкна.*

*Грабнаха жадни очи,
нощните залези късни.*

*Сложиха шепичка смях,
малко тъга за разтуха,
слънчево пухкава сласт
и... любовта се разлука.*

*Плиснаха живи води,
пътъом измиха кълчища,
песен се тиха роди...*

Лумнаха буйно стърнища.

*Огън... с оранжева власт
хукна по вените буйно.*

*Вино , по-пиеко от страст,
вля се с кръвта... тънкоструйно.*



Подарък... дами канят!

**На танц те каня днес, любими.
Танго изгарящо от страст.
В синхрон със огнените ритми,
да изтанцуваме... екстаз.**

**С ръце от пламък, обгърни ме!
С ресници - повей, целуни.
И нека двама изгориме,
във... събдващите се мечти.
И нека вдишваме... утеха
с дъхът даряващ ни любов.
А... миговете слети в ехо,
да инкрустираме с обков.**

**На танц те каня днес, любими.
Подарък да е в този час,
за изгревите ни... незрими
за залезите от атлаз,
за сънищата... уловими,
за мислите - любящ рефрен...**

**Запомнящ да е танцът в рими.
Последен! Подарен от мен.**



За лека нощ!

*За лека нощ с любов ти пожелах,
приказки красиви да сънуваш.
Любима героиня да съм в тях.
Във златни краски слънце да рисуваш.*

*Косите да обсипваш с рой звезди.
С ресници да обхождаш пак снагата.
Да тръпнат страстно топлите очи.
Докоснали се нежно до душата.*

*И струната вълшебна сам избрал,
за тебе да засвири закопняла,
вселенска песен тихо да шепти,
от ангели изпята... обич бяла.*

*Лека нощ... заспивай в благослов.
Обгръщай ме с блаженство и магия.
Сънувай ме! За тебе аз съм зов,
камбана закъсняла... орисия!*



ПОЕЗИЯ - ЛЮБОВ

*Не заспивай, моя Любов!
Не затваряй очи срамежливо...
Погледни ме, отново съм зов
и отново съм в полет щастлива.*

*Може още миг да летя,
или в още животи да пея.
Теб приемам, не да скърбя,
и горчиви сълзи за да лея.*

*Усмихни се, докрай остани,
до последния вик, че обичам.
Даже кладата в мен да гори,
не желая теб да отричам.*

*Не затръшвай вратата съвсем,
остави си пролука мъничка,
като вятърна песен в подем,
да минаваш, макар и самичка.*

*Не заспивай, моя Любов!
С думи прости рисувай в душата.
Ако можеш бъди благослов,
ти Поезийо, бяла и свята.*



Отговор за любовта

**"Ти обичаш май само на думи,
но си глуха за друга любов!"
Днес прочетох и скъсани струни,
задрънчаха, изпращайки зов.**

**Във душата болезнено чиста,
се забиха със смисъл суров,
щом е обич, тя свети лъчиста,
не е болка, ни плячка от лов.**

**Но понякога, тъй невъзможна,
във годините тихо стои.
Съхранила в съдбата тревожна,
само детските светли мечти.**

**Остави, нека там да остане,
не докосвай ти спомена жив.
Любовта не се носи във длани,
тя е наниз по пътя, красив.**

**Тя е мисъл и повей от вятър,
тя е изворче бистра вода.
Тя, богатство в живота ни мъдър
е палитра от много цветя.**



Тя, Любовта

**Тя, Любовта... разпръсква надежди,
раздава усмивки и пръчици смях.
Щастливо момиче с пъстри одежди,
красиво развява букли от страст...**

**Омайва със думи поднесени фино.
Докосва със нежност ранени сърца.
Прониква дълбоко в душите и чинно
подрежда във пъзел, съдба до съдба.**

**Слуша внимателно чуждите драми,
разбиращо кима, подава ръка.
Приема сълзите, не само от дами,
и после превръща ги в чиста роса.**

**Прегръща със обич, целува магийно,
обгръща със бяла, добра светлина.
И стихове цветни рисува стихийно,
изгаря зли духове във тишина.**

**Танцува със ангели, пее и химни,
в прослава на Бога твори чудеса.
Тя, Любовта е със чувства взаимни,
очакват я всички - обича света.**



Молитва за любов

**Искам пак да те целуна
и докосна със любов.
Да засвири, като струна
от китара, моя зов.
Да прошепна, че обичам,
че си слънце в утринта.
Боже, пак във теб се вричам,
опази ми любовта!
Нека песен съм звънлива.
Роза цъфнала в нощта.
Ласка топла и свенлива.
Волна птица със крила.
И луна за теб красива.
Омагьосваща вълна.
Прилив с отлив. Самодива...
Влюбена да съм жена.**



Късната любов

Когато късно дойде любовта,
не пита и не иска разрешения.
Врълхита те. Превръща те в скала,
понасяща и бури, и течения.

Завихря мисли. Сплита ги в кълбо.
Усуква помисли с бодлички.
Животът се превръща във платно,
рисувано с моливи цветно лични.

Душата се разлиства в лотос. Бяла.
С лъчи огрята. Светеща в нощта.
Пронизва с поглед даже и мъглата,
обгърнала с неверие света.

Проблясват думи, придошли с реката,
галеци живително брега.
Цветя уханни грейват във душата
и става обич цялата съдба.

Когато идва късно любовта...
Превръща те във цвете от дъгата.
Дори и да увехне, пази тя
спомена, че живял е скалата.





Пазете любовта СИ!

**Пак мъничка съм. Лишейче в гората.
Израснало под сянка на дърво.
Със поглед взрян нагоре в небесата
проблясващо във клонки от сребро.**

**Приседнала смирено на земята,
разпуснала в очакване коси.
Ръце протягам аз към светлината
Прегръщам я със блеснали очи.**

**Усмиввам се. Приемам благодата.
Докосвам с обич сродната душа.
Потръпва тя. Целува ме в отплата
и става радост лятната гора.**

**В хор запяват птици, заклинания.
Прошушва вятър, галеци слова.
"Пазете любовта СИ, че мечтания
превърщат лишейчето във съдба!"**



Посланица на любовта

**Намерих те Любов, мечтана истински,
очаквана от всички цял живот.
Бленувана във сънища пророчески,
изпълваща нощта със светлослов.**

**Пречистващо премина през душата ми,
като вода от пееща река.
Изми нагари със години тлачени.
и вля живот незнаен до сега.**

**Ефирно със крилете си докосна ме.
Погали тихо. Плахо замълча.
Целуна страстно, после омагьоса ме.
Превърна ме в магическа жена.**

**Посланица да бъда, ти изпрати ме,
на вярата, доброто, нежността.
Да убеждавам смело, чрез словата си,
че има те, че ти си светлина.**



И това е любов

**Едно момче, в една жена се влюби,
дори не бе я виждал до сега.
Звучеше лудо, с риск да я загуби,
превърна любовта си във сълза.**

**Поетаряше ѝ: "Много те обичам!
Не ме отблъсквай! Липсваш ми! Ела!
Ти щастие красиво в мен разбуди.
Желая те! Бъди за мен мечта!**

**В сърцето си ми влязла, надълбоко.
Ту топлиш го, ту става бучка лед.
Повяреах! Съществувах! Но жестоко
далечна си, а търсех те навред!**

**Защото ти си любовта ми - цвете.
Красива, екзотична и добра.
Израснала там горе с върховете,
изпълнена със слънчева зора.**

**Но толкова си ти недостижима
- еделвайс във снежна планина.
Пътека ще проправа проходима.
Да вдишам обич. После да умра."**



Любовно...

**Нежно те целувам във нощта.
С пръчица вълшебна приласкавам
А на блесналата във луна,
думата "обичам"... начертавам.**

**Нека свети. Нека я четат
всички на планетата ни земна!
И сърцата трепетно шептят,
силата-любов е тъй безмерна.**

**Тя изпълва ни със доброта
прави ни човечни, толерантни,
като чиста, изворна вода,
мие ни душите до кристалност.**

**После влизам тихо във съня,
арка от цветя да нарисувам,
за да минем двама под дъга,
цветната любов да изсънуваме.**



Бъди любов

**Трийсет ли? Не са чак толкоз страшни.
Не се плаши! Години са пред теб!
Те думите за болести ужасни
са повечето мит. Не влизай в стрес!**

**След трийсетте живота е магия.
Поднася изненади. Сбъднат сън.
Но има си условие - бъди стихия
помитаща... каквото видиш вън.**

**Това мъже, тинейджъри... /не старци/,
омайвай ги. Ти можеш, знам.
И никога недей пропуска значите-
любовните... те носят плам.**

**Срещнеш ли ги, грабвай ги, вземи ги
за себе си... тогаз ще се роди
щастие едно - подаръче в кутия
с много цветни, сбъднати мечти.**

**Сега наздраве! Нека вдигнем чаши
до горе пълни с благослов!
Бъди ти виното червено и омайващо.
Стани вълшебница! Бъди любов!**



Пия любов

**Отпивам на бавни глътки, любов
макар и често нагарчащи.
Те вливат омая в мен, с благослов
изпълват ме с мисли, мечтаещи.**

**Музика чувам, онази вълшебната,
от която поникват крила.
И литвам високо, високо над делника,
забравила грозни дела.**

**Достигам до слънцето, галецо греещо,
превърщаме то в светлина,
а после усмихнато светеща, пееща,
я връщам аз на света.**



Раздаваща любов

**От тази Обич... не боли,
защото нищо тя не обещава.
Но пак замрежени са моите очи,
една сълза... тъче забрава.**

**Звезди не искам. Те са в мен.
В душата ми , за да осветяват
пътеките от сбъднатия ден,
от любовта.... която се раздава**

**А ти пиши. Изстрелвай стихове
и нека всичките да са красиви.
Излезли огнено от биещо сърце,
извайвай миговете си щастливи.**



Нарисувай любов

Нарисувай любов, обич моя

и по вятъра ти я прати.

Облепи я с листенца от рози,

усмивка красива ѝ залепи.

Вдъхни ѝ душа, част от твоята,

зрънце разум в гърди ѝ сложи.

Слънчево зайче да грейне в очите ѝ,

песенен ручей в сърце да тупти.

Крила ѝ сложи да политне свободна,

към безверие пълно с мечти.

Знам, такава любов понякога болка е

но си струва. Живял си! Нали?



Красивата любов

Красивата любов
магия е.
незнайно колко тя ще
продължи,
дори и само миг
стихия е,
блаженство и изпълнени
мечти.
Но само силните души
способни са,
да се врекат без думи,
без лъжи
и виното искрящо да
изпият,
на екс, без болки,



без лъжи.

Да помнят и опазят те

магията,

за утре и за идващите

дни,

със риск да изгорят

в стихията,

танцът им любовен

продължи.



Миг любов

Красива, топла лятна нощ, с лунната соната във морето. Танцуват морските вълни във такти с музика изпълват те градчето. По плажа двойки влюбени вървят, прегърнали света с ръцете, дори и утре да се разделят, споменът ще пазят във сърцето. Вървят и вдишват взаимния миг, поднесен им от Бога. С благодарност. Че дар най-висш е любовта, приемеш ли, живял си ненапрасно.



Наивно за Любовта

Земята бих могла да преобърна,небето бих обсипала с звезди,преплувала бих смело окена,за да ти кажа: О, Любов, прости! Прости нам, людетe невежи,подвластно слeпи на гнева,потъпкали чoвешките пътеки,приели във душите си страха. Отчаяни, ядосани и депресивниоткриваме все чуждите вини,обсебени, психически лабилни,забравяме, че без любов горчи. Горчи животът, тежко скърца,домоклев меч над нас виси,а времето неистово все бърза,загърбвайки най-чистите мечти. Затова съзнанието искам да обърна,душите да обсипя със звезди,океана от обиди да преглътна,да срещна теб, Любов. Прости!



Любов с късмет

**Една година отминава,но друга,нова се задава,аз вдигам чаша и
...Наздраве!Любов с късмет ви пожелавам! Да има радост във
сърцата!Усмивки да огряват ни лицата!Слънца да пращат ни
очите!Доброто да посеем във душите! Весела и сбъдната Нова
2008 година ,скъпи приятели!**



ЛЮБОВТА

Понякога нещо
докосва сърцето.
Минават през него
нежни стрели.
Усмиввам се мило
и на небето.
Грейва дъга.
Проблясват звезди.

Мисъл изпращам.
Ръцете протягам.
Покривам се цяла
във светлина.
И после разпръсквам я
аз на далеко,
за да докосне
всяка душа.

От чистата прана
за всеки да има.
Да излекува
съдби от злина.
Но трябва човек
ВЯРА да има.
Че силата носи!
Че е ЛЮБОВТА!



ЛЮБОВЕН КОПНЕЖ

**Плачат ли всички,
когато обичат?
Страдат ли силно,
когато горят?
Чувстват ли болка,
тъй сякаш умират,
щом любовта
е далече от тях?**

**Всички летят ли,
когато се вричат,
когато взаимни са
чувствата в тях?
Пеят ли химни,
когато изричат,
истински думи
за вяност и страст?**

**Сила и слабост,
мечти, безнадежност,
"дупки дъшевени",
"Божествен копнеж".
Чувства човешки
сърцата редуват,
в своя естествен,
ЛЮБОВЕН КОПНЕЖ.**



ЛЮБОВ

*Искам да те нарисувам,
с багрите най-нежни на живота.*

*Искам да те изтанцувам,
в ритъма най-страстен на тангото.*

*Искам и да те изпея,
с музика най-нежна на душата.*

*Искам да те изживея,
любов прекрасна, теб любов най-свята.*

Любов - ти багра, танц и песен.

Любов - магия, болка и тъга.

*Аз тръпна тебе да възпея,
в стихът изстрадан, от душа!*



Добър вечер, Любов

**Добър вечер, Любов!
Добър вечер!
Пак отварям вратата за теб.
Приседни, ето тук, недалече,
погали ми очите с финес!**

**Говори ми, Любов!
Разкажи ми,
как мечтала си дълго за мен.
Как тъжила си в нощи беззвездни
и бленувала днешния ден!**

**Погледни ме, Любов!
Заплени ме!
Поднеси ми нов миг, променен.
Обсипи ме с листенца от рози.
Обгърни ме в магията - плен!**

**И когато, Любов
си отиваш,
не отеръщай ти поглед смутен.
Цулуни ме, Любов... и помни ме!
Аз ще нося искрата ти в мен!**



ПРИЕЛА СЪМ НАВЕКИ... ЛЮБОВТА

**Отказвам повече да се страхувам.
Изричам НЕ, на всяка хорска злъч.
От слънцето родена, пророкувам,
не искам да съм гаснещия лъч.**

**Отказвам да съм жертвата невинна,
на кладата замъкната без глас,
или замесена в интрига задкулисна,
преплетена с амбиция за власт.**

**Отказвам със глупци да се надбягвам
и истините техни да твърдя.
Не съм престъпникът за вас отявлен,
ни криещ се мишка в пепелта.**

**Ще бъда все това, което искам,
"наивно борбена", но пак добра.
Пред "важните" колене не притискам,
до края си запазвам същността.**

**Не гоня облаците, но прелитам
над дребните, над грозните неща.
В доброто у човека аз разчитам.
Приела съм навеки любовта.**



Нирвана - стр. 3
Копнежено очакване - стр. 4
За мъжките сълзи - стр. 5
Обречена любов - стр. 6
Стиховете... от един живот - стр. 7
ЕДИНСТВЕНА - стр. 8
Не заспивай, Любов - стр. 9
На среща с ... любовта - стр. 10
Любовната съдба - стр. 11
Песен за любовта - стр. 12
Любов, останала на дваисет - стр. 13
Запази да края любовта! - стр. 14
Старата любов - стр. 15
Липсваш ми... - стр. 16
Красива одисея за двама - стр. 17
Отдадени сърца - стр. 18
Сериозно за любовта - стр. 19
Прегърнатата душа - стр. 20
Разпалих клада - стр. 21
Да тръгнеш... със любов - стр. 22
ТЪНКОСТРУЙНО - стр. 23
Подарък... дами канят! - стр. 24
За лека нощ! - стр. 25
ПОЕЗИЯ - ЛЮБОВ - стр. 26
Отговор за любовта - стр. 27
Тя, Любовта - стр. 28
Молитва за любов - стр. 29
Късната любов - стр. 30
Пазете любовта СИ! - стр. 32
Посланица на любовта - стр. 33
И това е любов - стр. 34
Любовно... - стр. 35
Бъди любов - стр. 36

Пия любов - стр. 37
Раздаваща любов - стр. 38
Нарисувай любов - стр. 39
Красивата любов - стр. 40
Миг любов - стр. 42
Наивно за Любовта - стр. 43
Любов с късмет - стр. 44
ЛЮБОВТА - стр. 45
ЛЮБОВЕН КОПНЕЖ - стр. 46
ЛЮБОВ - стр. 47
Добър вечер, Любов - стр. 48
ПРИЕЛА СЪМ НАВЕКИ... ЛЮБОВТА - стр. 49

